

Könyvtári HÍRADÓ

A FŐVÁROSI SZABÓ ERVIN KÖNYVTÁR DOLGOZÓINAK TÁJÉKOZTATÓJA

XLIV. évfolyam 2. szám 2000. február Ára: 10,- Ft.

Külföldi utak – hasznos tapasztalatok II. – avagy mindent, ami szem-szájnak ingere –

A híradó januári számában kollégáink, akik a könyvtári szolgáltatás terén nagy hagyományral és elismert múlttal rendelkező országokba tettek tanulmányi „kirándulást”, összefoglalóan beszámoltak tapasztalataikról. Hely hiányában akkor nem szóltunk a figyelemfelkeltés eszközeiről: vagyis szórólapokról, kiadványokról, amelyek – közvetlenül a használókat megszólítva – ismertetik egy adott könyvtár szolgáltatásait.

Valamennyien úgy vagyunk, hogy bárholva „beszabadulva” igyekszünk mindent megnézni, megfogni, megérteni és rákérdezni, és természetesen „begyűjteni” mindent, ami mozgatható és – kötelezettség nélkül – elhozható. Én sem vagyok kivétel, így bizony komoly gondjaim lettek visszafelé a repülőtéren. Londonba eredetileg egy sporttáskával és egy kis retiküllel érkeztem meg, hazafelé azonban poggyászaim száma megszorodott: egy egész hátizsákkal és két hatalmas szatytorral próbáltam átjutni az ellenőrzésen. Mindenkit – de főleg a biztonsági őröket – megdöbben tettem. Azonnal belenéztek szatyraimba, mikor roskadozó vállal megjelentem a beszálló kapunál. Döbbenetük csak fokozódott a sok papír láttán, szemükben sajnálat tükröződött, amit azonban nem a csomag súlya váltott ki belőlük, hanem – attól tartok – az elmeállapotomról rögtönzött véleményük. Az angolok azonban udvariasak...

Mit is cipeltem Londonból, ami olyan fontos volt, hogy még írni sem átallok róla? Elsősorban könyvtárismertetőket! Erre persze bárki joggal mondhatja, hogy ilyen ne-

künk is van, és igazuk is lehet – részben. Mert igaz, ami igaz: mi is készítettünk már jó néhányat, de hogy milyen hatásfokkal, arra nézve nagyon csekélyek a tapasztalataink. (Enyhén szólva...) Korábban – mondjuk úgy tíz, tizenöt évvel ezelőtt – nagyobb gondot fordítottunk a figyelemfelkeltésre, manapság azonban – én úgy látom – megelégszünk azzal, hogy kisebb-nagyobb, valamilyen színű cédulát vagy plakátot kirakunk a pultra, sok esetben a piszkos és kopott falra, ajtóra. Erre mondják azt, hogy a jó szándék kevés...

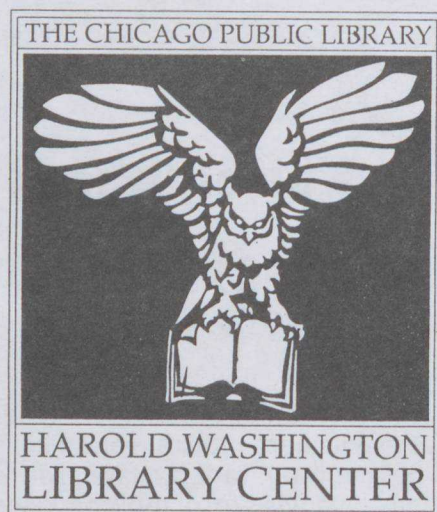
Most – a Központi Könyvtár rekonstrukciójával és bővülésével párhuzamosan – alkalmunk nyílik arra, hogy ezen változtassunk.

Következzenek tehát megjegyzéseim (tényszerű összefoglalásaim) arról, hogy miért tartom legalább is megszívlelendőnek a külföldi könyvtárak olvasók megnyerésére irányuló figyelemfelkeltő/infomációs tevékenységét:

– az ismertető tartalmát már maga a forma is meghatározza (a használó mindig tudja, hogy ha a kezébe vesz például egy szórólapot vagy egy leporellót, akkor mit várhat tőle). Leporellón általában a könyvtárhasználattal kapcsolatos tudnivalókat foglalják össze, valamennyi könyvtárra ér-

vényesen. A croydoni régió – amely közigazgatási és kulturális egysége is Londonon belül – leporellója, a régió valamennyi közművelődési könyvtáráról (mit, hol, hogyan, mikor és mennyiért) tájékoztat, népszerű kérdés-felelet formában. Itt természetesen alapfeltétel az egységes hálózat – egységes szabályzat elvének következetes alkalmazása! A nagyobb – többnyire A/4-es – színes lapokon egy-egy szolgáltatást (ez lehet új vagy régi) ismertetnek lépésről-lépésre, aprólékosan és közérthetően. Az A/5-ös formátumot rendszerint az olvasók

véleményének felkutatására használják (pl. megkérdezik véleményüket a vasárnapi nyitva tartásról, mit szól a videokölcsönzéshez, stb. A könyvtárosok elmondták, hogy az olvasók nemcsak szívesen töltik ki ezeket a lapokat, de igénylik is, hogy megkérdezzék őket! Londonban elképzelhetetlen egy szolgáltatás bevezetése anélkül, hogy előtte igényfelmérését ne készítenének, egy ún. „Fókusz-csoport” közreműködésével. A csoport tagjait előre meghatározott szempontok alapján a használók köréből válogatják össze. Tőlük szereznek később visszajelzést a szolgáltatásról, tehát egyfajta kontroll-csoportként is működnek.) A könyvjelző-formátum a használattal kapcsolatos legfontosabb (leggyakoribb) információkat összegzi (díjtételek, nyitva tartás, Internet-címek);

– a könyvtárak (hálózatok) minden ismertetőn azonos, tetszetős, állandó logót használnak, így az érdeklődő számára egy idő után a könyvtárral természetesen kapcsolódik össze annak szolgáltatási köre és minősége (ez különösen akkor fontos, ha az

ismertetőt nem a könyvtárba helyezik el, hanem olyan helyeken, ahol sok ember fordul meg – ez is olyan gyakorlat, amit a FSZEK átvehetne!);

– igyekeznek minél több fotóval, grafikával „bizonyítani”, hogy a könyvtárlátogatók milyen jól érzik magukat a könyvtárban – ezzel is buzdítva a használatra;

WELCOME to

– valamennyi ismertető, szórólap végső mondata: „Ha valamire szüksége van, keresse a könyvtárost”. (Tehát a dolgozók megszólíthatók, az olvasó látja és tudja, hogy érte vannak ott, hogy őt kiszolgálják.);

– a szórólapok tartós „anyagból” készülnek, arra ösztönözve, hogy megtartsák és többször is tanulmányozzák – nem céljuk, hogy a könyvtár papírkosaraiban találkozzanak vele újra;

– az ismertetők egy program részeként tudatosan (nem ad hoc jelleggel) készülnek, és tudatos használatra szánják őket. Ez egy filozófia tehát, nem pedig az információközlés „letudása”, vagy pl. értesítés a díjtételek változásáról.

Igyekeztem olyan szempontokat összegyűjteni, amelyek – megítélésem szerint – érvényesítése nem, vagy csak igen kis mértékben anyagi ráfordítás-függőek. Mert – ismét hangsúlyozom – ez szemlélet kérdése. Tudom, hogy a mi gyakorlatunkban is találkozunk már ezek érvényesítésével, tehát nem akarok a nagy felfedező szerepében tetszelegni, de mégis lenyűgözött az a tudatosság, ahogyan pl. London könyvtárai a gyakorlatban (is) alkalmazzák azokat a bevált módszereket, amelyeket mi is tanultunk, amelyekről mi is tudunk, de amelyeket eddig meghagytunk a tankönyvekben.

Gondolom, amit leírtam, az sokak számára ismert, sőt olyanok is akadnak, akiknél ez már gyakorlat. Ha tollat ragadnak, hogy ezt válaszként nekem is írják, akkor lényegében elértem céloimat. Csak egyet kérek: azt írják le, ami megújítja (megújíthatja) jelenlegi, nem túl jó gyakorlatunkat.

Kiss Katalin

IN THE MID-MANHATTAN LIBRARY

	FLOOR
ACCOUNTING	4
ADVERTISING	4
ANTHROPOLOGY,	4
CULTURAL	5
ANTHROPOLOGY,	5
PHYSICAL	4
ARCHITECTURE	3
ART	3
AUTOMOBILES	4
BEST SELLERS	4
BIOGRAPHY	1
BLACK STUDIES	ALL
BUSINESS B	5
ECONOMICS	4
CENSUS, ECONOMIC	4
CENSUS, POPULATION	4
CIVIL SERVICE	5
MATERIALS	2
COLLEGE CATALOGS	2
COMPUTERS	2
CONSUMER BUYING	4
GUIDES	2
COOKBOOKS	2
CRAFTS	1,4
DIRECTORIES,	1
BUSINESS	1
DISABLED (VISUAL,	4
HEARING, PHYSICAL)	4
PROJECT ACCESS	1
EDUCATION	2
ENCYCLOPEDIAS,	2
GENERAL	2
ENCYCLOPEDIAS,	2
SPECIALIZED	2,5
ENGINEERING	4

Egy év krónikája a Török utcai könyvtárban,

ami egy légtérben van a felnőtt könyvtárral. Szeretik a felnőttek, a gyerekek (természetesen) és szeretjük mi is. Csöpp helyiség kicsi bútorokkal, állandó átrendezésben – a magas könyvespolcok közelednek a földhöz, szőnyegek, puffok, rajzok cserélődnek, csak mi nem, négyen gyerekkönyvtárosok. Közel öt éve együtt alakítjuk, formáljuk arculatát, és csak az zavar néha minket, hogy nem tudjuk a falakat kijebbn tolni.

A gyerekekkel való állandó kapcsolatot elsősorban az iskolákon keresztül tudjuk tartani. Rendszeresen, havonként találkozunk velük. A könyvtári tanterv teljesítésén kívül a harmadik év végéig eljutunk velük a szakkatalógusban való keresésig, megtanítjuk őket a kézikönyvek használatára. Ezen kívül nagyon sok alapfogalmat sajátítanak el, ami remélhetőleg beépül a szókincsükbe is (lexikon, enciklopédia, vademecum, tárgyszó stb.) Külön öröm, amikor délután néhányuk visszaszállingózik, bekuckolja magát valamelyik délelőtti kinézett zugba... Az igazi siker számunkra mégis az, amikor a hazavitt könyvek azt mutatják, olvasó ember lesz belőle, vagy már talán az is.

Kerületünkben több iskolát összevonnak ill. összevontak, átszerveztek. Az iskolai könyvtárakra így több pénz jut, a gyerekeket nagyobb helyiségben tudják fogadni. Úgy gondolják talán, csak ezen múlik a foglalkozások eredményessége, holott egy egészen másfajta tájékozádsról van szó nálunk. Az iskolák vezetése már nem olyan nyitott a közművelődési könyvtárak irányába, ebben a tanévben többen már visszavonták csoportjaikat. Ezen – a sajnós már szokássá vált gyakorlaton – változtatni szeretnénk.

A honismereti vetélkedők (12 éves kortól) előkészületei a „lelkiismeretfurdalás nélküli” munkaidő kihasználást jelentették. Háromfordulós szobor, épület, utcák-terek-iskolák-történet: feladatlapokon feldolgozva a II. kerület. Órákat olvastunk, kerestük a megfelelő forrásokat, „ohh” meg „ahh” buggyant ki belőlünk meglepődéseinktől. Azt akartuk, hogy a megtanult keresési módszerekkel leljen rá a gyerekek a megoldásokra olyan kézikönyvekben, amit felnőtt korában is használ majd. A feladatok másik fajtája a „menj oda és járd körbe”. Magyarul: keresse meg akár térkép vagy könyv után, hol van a szobor, emlékmű, emléktábla, és válaszoljon a kérdésekre az alkotás alapján. Erre nehéz „rámozdítani” őket., kevés idejük van, és a téma elmélyültséget igényel. A verseny még tart, elhúzódott, de ez nem baj. a gyerekektől tanuljuk meg, mi a legjobb felkészítés számukra, hogy érdekelje is őket, energiájuk és kitartásuk is legyen.

A Frankfurti könyvvásárral egyidőben volt a könyvtár nagy attrakciója: a Könyvtári Napok. Szerencsés egybeesés, a könyvhöz való kötődés több csatornán jutott el mindenkihez. A rajzpályázaton nem sokat gondolkodtunk, kb. 160 rajz érkezett be a XXI. század könyvtára címmel. Ez illeszkedett a régió tervébe is, legyen közös a meghirdetése a többi kerülettel. Díjazott és dicséretes rajzok kerültek a régió kiállítására, könyvtárunkba meg az összes többi. Ezek a rajzok ajándékok nekünk, nyomait látjuk a foglalkozásainknak... talán egy nemzedéket sikerül úgy felnevelni, hogy köze legyen a könyvtárhoz?!

A rajzok mellet valami mást is kívántunk. Ugyanez készüljön el írásban is. Lehetőségek: novella, vers, krimi, képregény, elbeszélés. És milyen jó, hogy így történt. A vers kivételével minden műfajból érkezett valami. Alaphelyzet: „Te vagy a világ legnagyobb könyvtárosa. Megbízunk egy könyvtáros felépítésével, írd le a tervezéstől a megnyitáig a történeteket.” Öt iskola kb. 80 pályaművét olvastuk végig többször is. Volt időutazás, könyvrablás, tervrajzos ütemterv, rossz és jó bácsi, sokféle dokumentum, bevásárló- és könyvközpont robotokkal, néhol könyvtáros névvel. A robotok természetesen könyvet olvasnak, ha nincs könyv, helyette csoki, nyalóka kerül a tálcájukra. Itt mégis egy tíz éves kislány olyan művét mutatjuk be, ami bár nem kapcsolódik szorosan a kiíráshoz, szellemessége és eredetisége miatt nem hagyhattuk jutalom nélkül, különdíjban részesült.

Ezek nem olyan látványos dolgok, megmaradnak a négy fal között. De azt hisszük, hogy ezek adják meg a könyvtár szellemiségét.

Szirtes Katalin
II/4. sz. könyvtár

A II/4. sz. könyvtárban meghirdetett pályázat különdíjjal jutalmazott pályaműve

A könyv

Aznap az iskolával elbra a könyvtárba mentünk, amit az anyukám tervezett. Nagyon rejtélyes volt. Különös termek különös könyvek, egyszerrel az egész különös volt. Ez a könyvtár egy nagyon eldugott helyen volt. Két kicsi domb között. A látogatás rövid volt, tehát megígérte a tanár, hogy még egyszer eljövünk ide. A második látogatásunk egynapos volt. Felfedeztem egy olyan ajtót, ami a múlt alkalommal még nem volt ott. Sokat gondolkodtam. Amikor az ajtó elé értem, megálltam. Nagyon furcsa volt. Letöröltem a port. Egy "v" betű volt rajta. Furcsa volt. Soha nem láttam még ilyen furcsa "v" betűt. Berúgítottam. Nyikorgott, mint egy óségi ajtó. Berúgottam. Egy asztal volt háttérben, rajta egy könyv. Ugyan az a "v" betű volt rajta, mint az ajtón. Elcsodálkoztam. Kinyitottam a könyvet. Varázskönyv volt. A mesés szereplők életre keltek, és ott volt a lélekük és a hét törpe, Csipkerózsikától Gansfeldig minden. Sajnos indultunk vissza. A könyvet elcsentem. Másnap elmentem oda, de a könyvtár nem volt ott. Senki sem értette, csak én. Bízom benne a könyvtár sorsát vittem el és ezzel a könyvtárnak vége lett. Vissza akartam vinni a könyvet, de a könyv nem volt meg. Hétven év múlva leltem rá a pincében. Csak egyetlen lapja volt megépen. És azon a lapon egyetlen mondat volt: "A könyvtári könyveket vissza kell vinni."

László Sára 4.c.

Áldás Utcai Általános Iskola

Látogatás a könyvtárban, ahol a melegedés fontosabb az olvasásnál

Kisztáció utca 8. szám alatt van az a különös könyvtár, amely csupán a téli hónapok alatt áll az érdeklődők rendelkezésére. legyünk őszinték? Az érdeklődőket nem a tudásszomj csalja ide, hanem a helyiség barátságos meleget árasztó, délután öttől este nyolcig fűtött kályhája.

Ez a könyvtár egyedülálló a maga nemében a főváros területén. A VIII. kerületi Jótékonyági Egylet tartja fenn, november 15-én nyílt meg. Bizonytalan, hogy meddig lesz nyitva. Ez az időjárás szeszélyétől függ. A könyvtáros-kisasszony azt kívánja, minél később jönne el a tavasz. Ugyanis tavasz beálltával bezárják a könyvtárt és akkor istenhozzád tiszteletdíj!

Az utcáról jövet néhány lépcsőfokot kell lemenni, a könyvtár két pincehelyiséget foglal el. A belépő egy üvegajtón át az „olvasóterembe” jut. A falak mentén nyitott könyvszekrények állnak, ütött-kopott könyvekkel, ezek mindenki rendelkezésére állnak az újságokkal egyetemben. A második helyiségben a könyvtáros tartózkodik, egy húsz éves, csinos, fiatal lány, Vallyon Margit. Itt a látogatók ruhatári számot kapnak, kabátjuk bekerül a belső terem sarkát elfoglaló ruhatárba, aztán a ruhatári jegy átnyújtása után megkapják a kívánt olvasmányt a helyiségben levő könyvekből, melyekről a könyvtáros katalógust is készített. Csak a könyv visszaszolgáltatása után jutnak megint kabátjuk birtokába. Otthoni olvasásra senki sem kap könyvet.

Megkérdezem a lelkes, fiatal könyvtárost, hogyan került ide. – Tessék elképzelni, két évvel ezelőtt érettségiztem, és azóta

sem tudtam elhelyezkedni. Édesanyám nyugdíjából élünk. Nagy segítsége az én tiszteletdíjam, de ez csak tavaszig tart, amíg be nem csukják a könyvtárat.

Visszamegyek az olvasóterembe. Ötven-hatvanan is lehetnek itt. Egy fiatal fiút szólítok meg. Andersen legszebb meséit olvassa. Meglepve kérdezem meg, hogy hány éves.

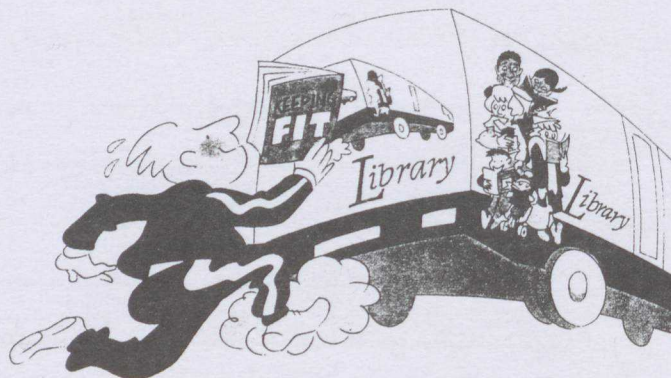
– Tizenhat múltam. De még mindig nagyon szeretem a meséket. Naponta bejárok a könyvtárba. Ráérek, nincs semmi elfoglaltságom.

A kályha körül nagy sereg ember csoportosul. Beszélgetnek. Élvezik a kályha melegét. Két huszonnégy év körüli, feltűnően jól öltözött fiatalember merül el csupán az olvasásban. Egyszerre felelnek a kérdésekre mind a ketten:

– Vasmunkások vagyunk. Persze állás nélkül. De még csak kilátásunk sincs állásra. Hát mivel üssük agyon az időt? Legalább művelődünk. Sajnos, hogy azt kell mondanunk: jó volna már abbahagyni ezt a nagy műveltséget. Jobb szeretnénk dolgozni.

Így fest 1935 telén egy ingyen olvasómelegedőterem közönsége ... amint azt a Magyar Hírlap 1935. évi december végi számában, ötödfél évvel a közeli Wenckheim-palota könyvtárának megnyitása után riportjában megírta Oláh Lillian, s amint onnét híven kimásolta:

Katsányi Sándor

EZ TÖRTÉNT...

Január 12-én „...remegő gyöngy közt aludtál...” címmel tartott estet a Zenei Gyűjteményben *Havas Judit* előadóművész és *Jandó Jenő* zongoraművész. A műsort Liszt Ferenc kevésbé ismert melodrámaíróinak felelevenítése tette érdekessé, különlegessé. Az est további része Bartók Béla zeneműveiből, valamint Petőfi Sándor és Weöres Sándor költeményeiből nyújtott válogatást.

Január 19-én a Zenei Gyűjteményben tartotta ülését a Magyar Zeneiskolák Szövetsége. A program alkalmat nyújtott arra, hogy az ország különböző pontjairól érkező zeneiskolai igazgatóknak bemutassuk a Pálffy-palotában működő zenei könyvtárat.

Január 31-én a Kelenföldi Könyvtár Irodalmi Kávéháza színvonalas rendezvénysorozata keretében *Pap Gábor* művészettörténész mutatta be a Magyar Szent Koronát a „kávéház” látogatóinak.

Február 3-án nyílt meg a Pataky Artotékájában *Csomós Zoltán* grafikusművész szép kiállítása, amelyet február végéig tekinthettek meg az érdeklődők.

Február 22-én a XVIII/3-as könyvtár – a Rózsa Művelődési Házzal közösen – Vendégeim címmel kamara-kiállításra invitálta az érdeklődőket. A kiállító festő- és iparművészek munkáit a vendéglátó *Huller Ágoston* festőművész ajánlotta a hallgatóság figyelmébe. A kiállítás 2000. március 17-ig tekinthető meg a könyvtárban, nyitva tartási időben.

Cziboly Anikó nyugdíjba ment

Bármilyen hihetetlen, mégis igaz a hír: az 1999. év végével Cziboly Anikó, a Kölcsonzési és raktározási osztály vezetője visszavonult. Karácsony előtt ünnepélyes keretek között vette át dr. Fodor Péter főigazgatótól a „Szabó Ervin emlékgűrű”-t, elsősorban annak a munkának az elismeréséül, amit a Központi Könyvtár bővítése és rekonstrukciója kapcsán fejtett ki. (Mint ismeretes, korábbi tevékenységéért 1997-ben „Pro Bibliotheca Civica” kitüntetést kapott.) A január közepén megtartott bensőséges hangulatú nyugdíjas búcsúztató alkalmával készült az alábbi interjú.

Visszaemlékszel még a „kezdetekre”, amikor a könyvtárhoz kerültél?

1968. december 6-án kezdtem dolgozni a FSZEK-ben, a Rottenbiller utcai, 2. sz. könyvtárban. Szigorú felvételin estem át: *Dobos Piroska* és *Mikó Zoltán* „elbeszélgetett” velem és döntött a sorsomról. Előzőleg a Budai Járási Művelődési Házban dolgoztam Budakeszin, és már levelezőn tanultam Debrecenben a népművelés-könyvtár szakon. Bármennyire hihetetlen, nehéz volt bejutni a könyvtárba dolgozni, a protekción kívül (a Művelődési Ház igazgatója beajánlott *Tyroler Gyulához*, a személyzeti ügyekkel is foglalkozó igazgatóhelyetteshez) szerencse is kellett hozzá. Kedves, segítőkész kollégák közé kerültem a Rottenbiller utcai könyvtárban. Ma is hálásan emlékszem *Godányi Zsuzsára*, *Drégely Pannira*, *Tátrai Zsuzsikára*, *Alexandridu Zinára*, aki görög lété-

re elég jól beszélte már nyelvünket. Rövid ideig *Havas Kati* is kolleganőm volt itt, és neki köszönhetem, hogy később az ifjúsági mozgalom révén megismerhettem az egész könyvtárat.

Ezután, azt hiszem, nagyon izgalmas korszaka következett pályafutásodnak!

1972. május 1-én (éppen a 30. születésnapomon) megbíztak az akkor alakuló/létrejövő Mozgókönyvtár vezetésével. Előbb csak egy autóbusszal, majd 1976-tól kettővel jártuk a fővárost. Sok örömöm telt ebben a munkában, mert a könyvtári tudásom mellett használni tudtam pedagógiai és népművelői tapasztalataimat is. A sok-sok nehézség mellett igazán emberpróbáló és formáló munka volt, és olyan remek kollégákat nevelt ki ez a munka, mint *Halasi Edina*, *Benyovszky Kati*, vagy a „sofőrök gyöngye”, *Kovács Misi*. 13 évet töltöttem el a Mozgókönyvtárban, közben kétszer költöztettem a könyvtárat (a központból a Katona József utcába, innen a kőbányai Gép utcába), aztán megszületett Ádám fiam, s egy időre - magától értetődően - háttérbe szorult a könyvtár.

Gondolom, hogy éppen a kigyerek miatt nem a Mozgókönyvtárhoz tértél vissza, hanem kivételesen kicsit nyugalmasabb helyet kerestél?

Igen, 1985-ben Kiszpekre kerültem kerületi könyvtárvezetőnek. Előtte *Vukán Viktória* töltötte be ezt a posztot és egy remekül működő, olajozott menetű könyvtárat hagyott maga után. Nekem csak annyi volt a dolgom, hogy ugyanezen a szinten megtartsam a könyvtárat. Úgy alakult, hogy nem sok időt töltöttem itt, 1986. november 1-én az akkor alakuló vadonatúj szervezetben, a KESZ-ben találtam magam, ahol *Katsányi Sándor* vezetésével egy speciális „könyvtárat”, ún. háttérintézményt kellett létrehozunk. Úgy éreztem, ez aztán a nekem való munka! Munkaszervezetet kialakítani, állományt formálni, kapcsolatokat teremteni, együtt dolgozni olyan remek, régi kollégákkal, mint *Pásztor Eta* és *Szerőczei Vera*, és olyan újakkal, mint *Moldvai Zsóka*, *Tóth Sanyi*, *Pataki Kriszta* - szeretett főnökünkről, *Katsányi Sándorról* nem is szólva!

Nem is tudom, hogy Téged találtak meg mindig az új feladatok, vagy Te találtad meg őket, hiszen tudjuk, hogy mire „készen volt” a KESZ, el is búcsúztál tőle.

Az talán túlzás, hogy készen volt, hiszen mi még meglehetősen „kisipari” módszerekkel dolgoztunk a mostani „nagyüzemhez” képest, de az alapot, a magot talán valóban sikerült kialakítani. Távozásom oka az volt, hogy 1989-ben *Katsányi Sándor* a Központi Könyvtárba került, az Olvasószolgálati főosztály élére és hamarosan hívott engem is. A központ nekem igazi nagy kihívás

volt, mert addig csak a hálózatban dolgoztam. Szinte mágnesként vonzott az új feladat, az állomány elképesztő nagysága, az elhelyezés, raktározás sajátos rendszere. Eltökéltem, hogy ezt mindenkinél jobban megtanulom...Dicsékvés nélkül állítom, hogy az itt töltött 10 év után tökéletesen ismerem a Wenckheim-palota minden zegzugát, lépcsőjét, ajtaját, polcát. Az állomány raktározási rendje a fejemben van, tudom az egyes jelzetek történetét, ismerem a különgyűjteményeket. Részt vettem a jelenleg már 8-9 éves szabadpolcos állomány kialakításában, a kölcsönzés többszöri átszervezésében.

És éppen most, amikor megújul, megszépül, megnagyobbodik a könyvtár, most akarod itt hagyni? Most aztán igazán akad bőven „új feladat”, meg „kihívás”!

Tudom, hogy most valami egészen új következik. Nem csak az épület lesz új, hanem a gépesítés révén a kölcsönzés is új formában kerül kialakításra, számítógépes katalógusok kerülnek a jelenlegi cédulakatalógusok helyére és a raktárakat is számítógép fogja „irányítani”. Bizony, ez az igazi új feladat már új embert kíván. Olyat, aki részt vesz a munka teljes menetében, és így a végeredményt is igazán magáénak érzi. Valójában sajnálom, hogy ez már nem én leszek, de nekem már nincs 10 olyan évem, amit ez a feladat megkívánna... Hát jöjjenek a fiatalok, a lelkesek, a könyvtárszeretők!

Áruld el a titkot, hogyan tudtál mindig vidám és kiegyensúlyozott lenni a sokszor egyáltalán nem „szórakoztató”, sőt kimondottan nehéz és fárasztó munkák közepette?

Biztosan alkati kérdés is, de van egy általános érvényű tanácsom: minden elvégzendő feladatban, munkában meg lehet találni, ami szép benne. A legnehezebb időben is van ilyen, és ha inkább erre figyel az ember, mint a mindig meglévő nehézségekre, akkor megtalálja az örömet a munkájában és ez megkönnyíti az életét a könyvtári- és a magánéletben is. Én legalábbis mindig ezt tettem ez alatt a 31 év alatt, amit ebben a könyvtárban eltöltöttem.

Az interjút Bartos Éva készítette

A BIBLIO-EKHÓHOZ

Cs. Vitéz (nem vitamin!!!) Mihály nyomán

2000. január 19-én „szabóervinesek” tömege tolongott a Pálffy-palota pincéjében, hogy Cziboly Anikót köszöntse a nyugdíjba vonulása alkalmából rendezett összejövetelen. Az ott elhangzott sok üdvözlő és boldogító felszólamlás közül választottuk ki Sándor Mari és Gerbner Misi remekbe szabott költői átíratát, hogy „Czibike” központos köszöntését azokkal is megoszthassuk, akik valamiért nem tudtak eljönni...

Óh, Könyvtárnak szorgalmas leánya!
Maradj, e tudós falak között.
Im, kit a Sors eddig nekünk áda,
Könyvtárunkkal most épp szembe' ül.
Itt a halvány holdnak fényén
Jajgat, sír épp' elpusztult reményén
Egy gondterhelt árva szív,
Egy gondterhelt árva szív.

Most azok, kik bűt, bajt nem szenvednek
Könyvtárosság karjain,
Vigadoznak kies tudományunk
Kútfején és partjain,
Addig én itt sírva sírok.
És te, Könyvtár! amit én nem bírok,
Verd ki zengő nyomtatón.
Verd ki zengő nyomtatón.

Egy szegény boldogtalant.
Egy szegény boldogtalant.

Akad, aki lelkem vigasztalja,
Oly barátom van elég;
Sajnálják ōk, akik sorsom hallják:
Ha tudnak, segítenek.
Van még szív az emberekbe:
Hadd öntsem ki hát vaskebletekbe

Szívem bús panaszait.
Szívem bús panaszait.

Fodor is, ki bennem a reménynek
Még egy élesztője volt,
Jaj, Fodrom is a tiran törvénynek
S a szokásnak meghódolt.
Hogy vagy most te, áldott lélek!
Én ugyan már családomnak élek
Tenger emlékek között.
Tenger emlékek között.

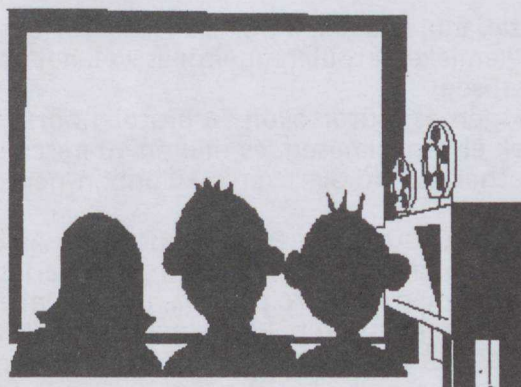
Ó, van-e még egy polc, vagy akármí
Régi raktár, s rajt' fedél,
Melyen egy könyvtáros nyugtot, munkát
Újult könyvtárunkban léli?
Számítógép lenne számos,
Csodájára járna város
Mely rajta elámulna.
Mely rajta elámulna.

Itt tanulom számos érdememmel
Ébresztgetni lelkemet.
Az új könyvtár majd az értelemmel
Bölcsőbbé tesz engemet.
Közel itt, egy új könyvtárban,
Egy megismert szent bibliotékában
Élvezem új napjaim.
Élvezem új napjaim.

Sci-fi vagy valóság? - Jövőképek a filmművészetben

Filmklub az Olvasóteremben (1073 Kertész u. 15. T.: 322-6656)

A vetítések csütörtökönként 17 órakor kezdődnek és ingyenesek!

- ◆ Február 10. **Metropolis** (1926., német **némafilm**) 120'
r.: Fritz Lang sz.: Brigitte Helm, Alfred Abel
- ◆ Február 24. **Alphaville** (1965., francia) 95'
r.: Jean-Luc Godard sz.: Eddie Constantine, Anna Karina
- ◆ Március 9. **Fantasztikus utazás** (1966., amerikai) 100'
r.: Richard Fleischer sz.: Stephen Boyd, Raquel Welch
- ◆ Március 16. **451° Fahrenheit** (1966., angol) 100'
r.: Francois Truffaut sz.: Oskar Werner, Julie Christie
- ◆ Március 23. **2001 Űrodüsszeia** (1968., angol) 139'
r.: Stanley Kubrick sz.: Keir Dullea, William Sylvester
- ◆ Április 30. **Harmadik típusú találkozások** (1977., amerikai) 135'
r.: Steven Spielberg sz.: Richard Dreyfuss, Francois Truffaut
- ◆ Április 6. **Szárnyas fejvadász** (1982., amerikai) 117'
r.: Ridley Scott sz.: Harrison Ford, Rutger Hauer
- ◆ Április 13. **1984** (1984., angol) 115'
r.: Michael Radford sz.: John Hurt, Suzanna Hamilton

Mindenkit szeretettel várunk egy kis időutazásra!

Lementem a pincébe...2.

Jó egy éve annak, hogy e hasábokon beszámoltam a Pálffy-palotában működő konditeremről, és arról, hogy a szauna még nem működik, hiányoznak a zuhanyozók stb...

Amikor a szerkesztőbizottsági ülésen valaki megemlítette, hogy már a szauna is működik, felcsillant a felelős szerkesztő asszony szeme. Rögtön felismerte, hogy a dolog egyedül engem nem érdekel, ezért – jellemem edzése céljából – megkért, nézzek már utána és írjam már le: mi újság a Pálffy-palota pincéjében.

Előbb megszokásból Tusják Andit, majd az ÜFO új vezetőjét, Szunomár Zoltánt kérdeztem. Az eredmény:

- a kondi-terem változatlanul üzemel, a portán található fűzetben lehet lekötni az időt, amit ott szándékoznak tölteni (emlékeztetőül: reggeltől-estig lehet használni);

- van zuhanyozási lehetőség;

- a szauna minden kedden és csütörtökön 16 órától 18 óráig (esetleg 18 óra 30-ig) működik, egyszerre kb. öten férnek el kényelmesen, és miután 10 percnél tovább nemigen bírja ki senki, elég sokan sorra kerülhetnek ez idő alatt (erre különben nem kell bejelentkezni, csak ide kell jönni);

- Szunomár úr szerint igen nagy problémát jelent, hogy az öltöző szekrények kulcsának kb. kétharmada eltűnt. Megpróbálta már tacepaóval, most kísérletezik a Híradóval: jelentkezzenek azok, akiknek van kulcsuk, és még nem szóltak róla, ugyanis március közepe táján egy bizottság előtt felnyitják (feltörik!) a szekrényeket. Ha ez megtörténik, akkor természetesen új zárat szerelnek fel, és akkortól lesz öltözőszekrény is az új jelentkezőknek.

Jó sportolást, jó egészséget kíván

Gujgiczter Imréné

SZEMÉLYI HÍREK

Új munkatárs

Koffler Katalin zenei könyvtáros (Zenei Gyűjtemény).

Kinevezés

Khoor Katalint könyvtárvezetőnek (XV/1. sz. könyvtár).

Áthelyezések

Pintér Katalint a XIII. ker. könyvtárból a KESZ-be könyvtárosnak, *Lovas Pétert* a KESZ-ből a Számítógépesítési Osztályra operatőrnek, *Szilák Hajnalkát* a KESZ-ből a XIII. kerületbe könyvtárosnak.

Kilépők

Szigligeti Attiláné *belsőellenőr*, *Kasler László* számítógép-hálózat üzemeltető.

Pobori Ágnes felelős szerkesztő
Gujgiczter Imréné, Hámory Zsófia,
Hucskóné Kovács Mária, Kapuvári Zsuzsa,
Szatmári Istvánné, Szecsei Lászlóné,
Vargáné Vida Emília

Felelős kiadó: Fodor Péter főigazgató

Megjelenik havonta.
Ára: 10,— forint.
Előfizetési díj egy évre: 120,— Ft.
Szedés, tördelés, nyomtatás:
Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár Nyomda
ISSN 0139-1917.
Táskaszám: 2000/65